

Norsk Diakonhøgskole er 25 år

Fokus på internasjonal diakoni og institusjonsdiakoni

Høsten 1997 starter Norsk Diakonhøgskole opp med undervisning i Institusjonsdiakoni som fordypning. Studentene får dermed mulighet til å spesialisere sin diakonutdanning i tre retninger, nemlig Internasjonal diakoni og misjon, Menighetsdiakoni og Institusjonsdiakoni.

Den "andre" diakonhøgskolen rundet 25 år i februar, og til tross for uavklart fremtid valgte skolen å flagge høyt. Rektor Jan Gossner uttrykte det slik på jubileumsfesten i de verdige stuen på Diakonissehuset: Vi vet ikke om det blir minnesamvær eller fest, men vi feirer likevel.

"NDH er en sjelden blomst i vår Herres gård. Den har presset seg frem i asfaltens harde kår". Slik skriver tidligere rektor Steinar Johansen om skolen i sin jubileumssang som han kalte en fastetango- utblikk over NDHs historie. I løpet av 25 år er nærmere 600 diakonkandidater blitt uteksaminert, og mange av dem har funnet sin tjeneste i menigheter, institusjoner og misjoner.

OPPBRUDDET OG FORNYELSEN - HVOR BLE DE AV ?

Med tydelig hentydning til diakoniledernes dokument "Oppbrudd og fornyelse" satte skolen søkelys på Institusjonsdiakonien lørdag 8. februar. I skolens klasserom på Diakonissehuset presset man inn over 40 motiverte deltagere. Her ble skolens nye planer om fordypning i dette



Fra v. rektor Jan Gossner, rektor Kjell Nordstokke og styreformann Gunnar Prestegård.

emnet presentert av høgskolelærer Kari Jordheim.

I stedet for programtaler av stiftelsens ledere valgte skolen å satse på folk som nå i praksis jobber med å utforme diakonien i forskjellige institusjoner. Asbjørn Sagstad presenterte Kirkens Sosialtjenestes arbeid, og Trond Danielsen la frem de nye planene for Styve Gard som ungdomsdiakonal institusjon.

Sykepleier Ann Torunn Andersen fra Lovisenberg Diakonale Sykehus la frem eksempler på diakoni i diakonalt sykehus. Styret fra Arne

Falck fra Sofienberghjemmet og soknediakon Torill Strand i Sofienberg menighet tok for seg forholdet mellom menighet og institusjon

LAR NORGE VERDEN SEILE SIN EGEN SJØ ?

Verdens nød og den globale urettferdigheten er ikke "in" for tiden. Sekstiåttått på rekke og rad deltok på seminaret "Internasjonal diakoni - ute og hjemme" som ble holdt på Menighets-søsterhjemmet fredag 7. februar. Misjon, internasjonal diakoni og bistand var temaet.

Rektor ved Diakonhjemmets Høgskolesenter, Kjell Nordstokke, holdt et profilert innledningsforedrag. Deretter ble seminardeltagerne presentert for tre eksempler på arbeid med internasjonal, diakonal profil. Kirkens U-landsinformasjon, Kirkens Nødhjelps ungdomssatsing Change Maker med multimediapresentasjon av brødrene Kippenes sin sykkeltur til Buthan, og Diakonihøgskolens eget engasjement i Latvia.

Dagen ble avsluttet med panel-samtale, ledet av høgskolelærer Inger Kjersti Lindvig. Kan internasjonal diakoni bygge bro mellom misjon og bistand? Det var spørsmålet som deltagerne debatterte. Det var klare profileringer av hva misjon kan gjøre og hva for eksempel Kirkens Nødhjelp vil gjøre, men man unngikk å bruke termer som riktig og galt. Her talte det nye lederskap i misjon og internasjonal diakoni i forsonet mangfold. Tor Jørgensen fra Misjonsselskapet, Atle Sommerfeldt fra Kirkens Nødhjelp, Jørgen Haug fra Misjonsalliansen, Anne Skjelmerud fra Diakonhjemmets Internasjonale Senter og Jan Gossner fra Diakonihøgskolen.

SÆRPREG

I hilsener fra tidligere studenter kom skolens særpreg frem. I forholdet til Diakonhjemmets teologiske høgskole har den lagt mer vekt på diakoni enn teologi, mer vekt på kirke enn samfunn. Skolen har hatt en sterk nærhet til praksisfeltet og arbeidet mye med integrering av tro og fag. Diakoni som livsdimensjon og dannelse av diakonal identitet har stått sentralt i undervisning og andaktsliv. Internasjonal orientering og økumenisk åpenhet har preget skolen, og nærheten mellom student og lærer er høyt verdsatt.

Skolen har ønsket å holde et godt faglig nivå, men har ikke villet definere faget lik akademisk tyngde som Diakonhjemmets høgskole. Andre verdier og kvaliteter er like viktig i den diakonale faglighet som den

som måles i vekttall. "Søk først Guds rike og diakonien, så får du tyve vekttall i tillegg" har vært skolens svar på en overdrevet opptatthet av kun faglig kompetanse.

KULTUR FOR FEST OG GUDSTJENESTE

Den diakonale hverdag er krevende. Derfor trenger vi samlingen om troens kilder og festens glans og avkobling. Begge deler var godt ivarettatt under jubileet. Her står den kvinnelige diakonisse-tradisjonen langt over den mannlige. For hvem har slike stuer som Diakonissehuset til fest og kirkekafe, og hvem har en slik kirke som Lovisenberg som institusjonskirke? Her ble fellesskap dyrket, minnene vekket, inspirasjon hentet og Gud takket.

Om fremtiden fabulerer Steinar Johansen slik i sin jubileumssang:

*Nå skal MF erobre Lovises siste plass,
bygge skal man et Ordets monumental-palass.
Der hvor engang man tolket håndens det tause språk,
skal man innføre teologers verbale bråk.
NDH må kjempe tappert for sin sjel,
ikke la seg av bokstaven slå i hjel!
Eller bli en sykepleiedisiplin,
pen, steril, "stuefin"...*

*Dia-dia-diakoni
krever sans for galskap og kjetteri!
Dia-dia-diakoni
skal gjøre FRI!*

Av Jan Gossner
rektor

Fakta om Diakonihøgskolen

Grunnlagt:	1972
Sted:	Lovisenberg, Diakonissehuset.
Eiere:	Diakonissehuset og Menighetssøsterhjemmet
Formål:	Gi ettårig diakonutdanning
Kompetanse:	Skolen gir 20 vekttall i en regional høgskolegrad
Fordypning:	Skolen har tre fordypningsemner/linjer: <ul style="list-style-type: none"> • Menighetsdiakoni • Internasjonal diakoni og misjon (fra 1982) • Institusjonsdiakoni (Nytt fra høsten-97)
Antall:	Skolen har et statstilskudd for 30 studenter per år. Skolen har på 25 år uteksaminert nærmere 600 diakonkandidater.
Personale:	5 1/2 stillinger
Styreformann:	Gunnar Prestegård
Rektor:	Jan Gossner
Årsbudsjett:	2,5 millioner (1996).
Statstilskudd	1,3 millioner i 1996.
Eiertilskudd	0,7 millioner i 1996.